

सुशीलपरी

काल मला अचानक
सुशीलपरी भेटली होती
सुशीलपरी म्हणजे
गोरीपान, नाजुक, तरुण आणि सुंदर
काळ्याभोर केसांची रुपेरी पंखांची
सोनेरी साडीमधील
स्वप्नांच्या दुनियेंतील कायमचीच सोबतीण
हिनेच होते बालपण उजळून टाकलेले
जादूची कांडी फिरवून
आज पुन्हा दिसली होती कितीतरी वर्षांनी

‘किती वर्षांनी भेटलीस !’

आनंदाने मी म्हटले
‘आणि अशी कशी अलीकडे
पोक्त दिसायला लागलीस ?’

सुशीलपरी उदास हंसली
हलकेच म्हणाली,
‘मला एक वरदान होतं
पण तोच माझा शापही आहे
लहान मुलं भेटली, त्यांच्याशी खेळले
म्हणजे मी तरुण होते
अधिकाधिक सुंदर होते
पण तसं झालं नाही तर...’

सुशीलपरी खिन्न हसली

चेहऱ्यावरच्या सुरकुत्या
डोक्यावरचे करडे केस
मानसुळ्हा जराशी लटलट्ट होती तिची
‘अल्लड अवखळ छोटी मुलं
भेटत नाहीत अलीकडे
त्यांच्याच शोधांत निघाले आहे

येतेस माझ्याबरोबर ?’
आम्ही दोघी चालू लागलो

प्रथम दिसली एक बालवाडी
सुखवस्तू वस्तीमधली
हलकेच आंत शिरलो
गुपचूप कोपच्यांत उभ्या राहिलो
सुशीलपरीच्या सामर्थ्याने
दोघीजणी अदृश्य होतो

बालवाडीत गडबड होती
सगळीकडे एकच गोंधळ
छोटच्या छोटच्या मुलांवर
बेबीसीटरचे बलात्कार
लहान मुले रडत होती
मातापितरे चिंतेत होती
झटकन तिथून बाहेर पडलो
भराभर चालू लागलो

एक मोठी शाळा लागली
दाराशीच गर्दी होती
मुलांची मोठी रांग
हळ्हळ्हळ्ह सरकत होती
सुरक्षा अधिकारी प्रत्येकाला तपाशीत होते
‘सुन्या, बंदुका, मशीनगन्स, ...’
या शाळकरी पोरांकडे ?’
आश्वर्याने मी विचारले

‘नुकताच या शाळेमध्ये
भयानक प्रकार घडला
अकरा-बारा वर्षांच्या दोन शूर मुलांनी
शाळेत गोळीबार केला
पाच छोटच्या मुली आणि एका शिक्षिकेला
गोळी मारून ठार केले’

एकमेकींचे हात धरून
आम्ही तिथून पळत सुटलो

शहराच्या गजबजाटांत
ही एक गरीब वस्ती
लहान लहान मुले
झग्ज आणि गुन्हेगारीच्या
चक्रव्यूहांत अडकलेली
दोन टोळ्यांच्या गोळीबारांत
मध्येच सापडून चेंगरलेली
बेवारशी कुत्र्यांसारखी
फॉस्टर होम नि शेल्टरच्या
आडोशाला वाढणारी

‘किती वेळ चालतो आहोत
आता आणखी कुठे जाणार ?’
सुशीलपरीकडे वळून
हताश होऊन मी म्हटले

आणि मला धक्काच बसला
इतक्या जरख म्हाताच्या
आम्ही दोघी कधी झालो ?
वाकलेली काया, केसांचा कापूस
मानेची लटलट, अधू झालेली दृष्टी
आणि ठार बहिरे कान
सर्वांग थरथरलं
घामाने डबडबलं
जोराने ओरडणार... तर तोंडून शब्द फुटेना

दचकून मी जागी झाले
घाबन्या नजरेने शोधू लागले
बालमैत्रीण सुशीलपरी
केव्हाच अदृश्य झाली होती

- डॉ. कुंदा जोशी
(‘राग कधी अनुराग’ या कवितासं ग्रहात् न)